

GRUP FOCUS

ROMEIA

director artístic: **Calixto Bieito**

Temporada 08-09

Del 29 de novembre al 21 de diciembre de 2009

Companyia Teatre Romea

Mama Medea

de Tom Lanoye
direcció Magda Puyo

GRUP FOCUS

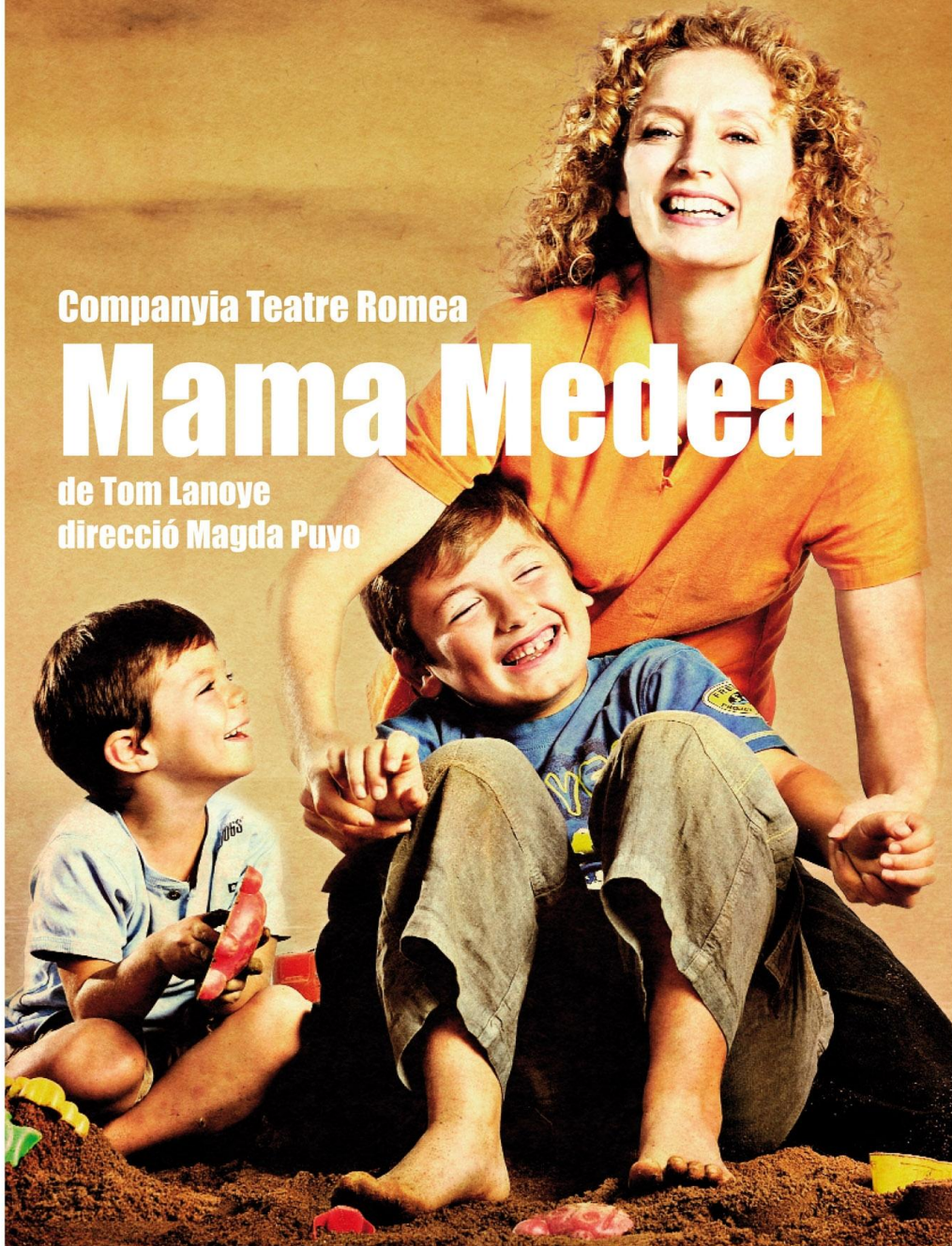
ROMEA
Director artístic: Calixto Bieito

del 29 de novembre 08
a l'1 de febrer 09

Companyia Teatre Romea

Mama Medea

de Tom Lanoye
direcció Magda Puyo

DEL 29 DE NOVENBRE AL 21 DE DICIEMBRE DE 2009

Mama Medea

Títol original

Mamma Medea

Autor

Tom Lanoye

Traducció al català del flamenc

Ferran Bach

Direcció

Magda Puyo

Repertiment

Companyia Teatre Romea

Part I La Còlquida, Illa d'Eea

Roser Camí

Lluís Villanueva

Carles Canut

Victòria Pagès

Boris Ruiz

Àngels Bassas

Joan Negrié

Dafnis Balduz

Medea

Jasó

Eetes

Calcíope / Circe

Telamó

Apsirt

Idas

Frontis

Part II Corint

Roser Camí

Lluís Villanueva

Boris Ruiz

Àngels Bassas

Joan Negrié

Boris Cucalón / Albert Salazar

Paula Martínez / Clàudia Pons

Medea

Jasó

Professor de gimnàstica

Creüsa

Dona de fer feines

Fill

Filla

Escenografia i vestuari

Pep Duran

Il·luminació

Kiko Planas (AAI)

Música i espai sonor

Àlex Polls

Characterització

Toni Santos

Direcció de producció Amparo Martínez
Producció executiva Noemí Díaz
Direcció tècnica Miguel Montes

Ajudantia de direcció Carles Mallol
Regidoria Ariadna Castedo
Sastreria Roos Stolp
Alumne en pràctiques de producció Eric Jiménez
Cap tècnic del teatre Iñigo Basauri
Tècnic de llums Roger Muñoz
Tècnic de so David García
Tècnic maquinista Juan Carlos Londero "Ronco"

Construcció escenografia Taller d'escenografia Jordi Castells
Confecció de vestuari Dress Art

Prensa i comunicació Sara Peralta
Reportatge fotogràfic David Ruano
Disseny gràfic sSB
Publicitat Publiespec

Agraïments Òptica universitària, bon Preu, Nina Pawlovsky

NOTA SOBRE LA TRADUCCIÓ: a la versió original del text, tots els "bàrbars" (Medea i la seva família) parlen en pentàmetres iàmbics shakespearians, els quals han sigut traduïts d'una forma menys estricta: amb una prosa més rítmica que el llenguatge col·loquial que utilitzen Jasó i els "civilitzats" grecs.

Aquesta obra ha estat traduïda amb el recolzament financer del Fons Flamenc per a les lletres. *Vlaams Fonds voor de Letteren* (www.vfl.be)

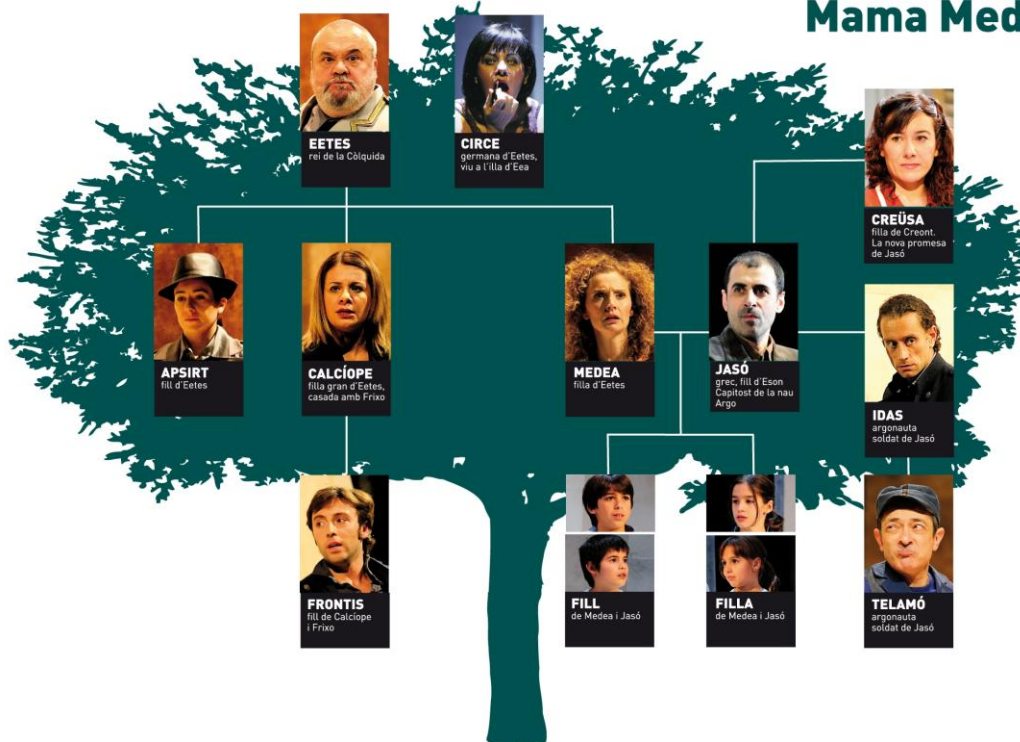
Aquest dossier de premsa conté part del dossier pedagògic que es pot trobar a: www.teatrromea.cat i www.grupfocus.cat (sala de premsa)

El dossier pedagògic és una iniciativa conjunta del Teatre Romea, la Universitat Pompeu Fabra i la Universitat de Vic.

© Enric Gallén i Miquel M. Gibert, dels Departaments de Traducció i Filologia, i d'Humanitats, respectivament, de la Universitat Pompeu Fabra i Enric Martín, professor del Seminari de Llengua i Literatura de l'IES Jaume Callís, de Vic, i membre extern del Grup de Recerca en Educació, Llenguatge i Literatura de la Facultat d'Educació de la Universitat de Vic.

Coordinació: Enric Gallén, de la Universitat Pompeu Fabra i M. Carme Bernal, de la Universitat de Vic.

Els personatges de **Mama Medea**

Durada
1a part, 1 h 10 min
Pausa de 15 min
2a part, 1 h 5 min

Espectacle en català
Estrena al Teatre Romea l'1 de desembre de 2008

És una producció de Teatre Romea

Notes de la directora

Tom Lanoye ens proposa una nova mirada del mite de Medea. Partint de *Les Argonàutiques* d'Apol·loni de Rodes i de la tragèdia *Medea* d'Eurípides, ens convida a fer un viatge molt personal en què el món mític de la Grècia antiga es barreja amb la realitat contemporània.

Anem als orígens del mite grec: El déu Hermes regala a Frixos i a la seva germana un moltó d'or alat perquè puguin fugir de la seva madrastra. Sobre el llom del moltó Frixos arriba fins a la Còlquida on l'acull el rei Eetes, que li ofereix la seva filla Calcíope en matrimoni. Com a mostra d'agraïment, Frixos sacrifica el moltó i ofereix la llana del moltó (el velló d'or) a Eetes, que el penja d'una alzina en un bosc sagrat custodiat per la serp de mil ulls.

Més tard, a Tessàlia, Jasó reclama el tron de Iolcos a l'usurpador Pèlies. Aquest promet tornar-li el regne si supera una prova: aconseguir un tresor meravellós, el velló d'or. Jasó i els seus mariners, els argonautes, ajudats per Frontis, fill de Frixos i Calcíope, arriben a la Còlquida, l'illa del rei Eetes, pare de Medea.

Jasó i Medea es troben, s'enamoren, i res els podrà alliberar, a partir d'aleshores, de la tirania de la seva relació.

L'obra avança d'una manera dialèctica per contrastos i oposicions: masculí/femení, seny/passió, prosa/vers, tragèdia/drama, civilització/barbàrie, grec/estranger, Jasó/Medea... I ens dispara, a partir del mite grec, preguntes incòmodes sobre la nostra societat occidental...

Magda Puyo

"Ja saps les regles del joc, Marta!

Per l'amor de déu,

Tu ja les saps!"

(George a *Qui té por de Virginia Woolf?*, d'Edward Albee)

La vigència dels clàssics, per Enric Martín

Per què tornar a *Medea*? Què hi ha en un text tan distant cronològicament de nosaltres que pugui atreure un dramaturg contemporani fins al punt de redactar-ne una variació, *Mamma Medea*, convençut que el públic compartirà el seu interès? A penes esbossarem, per acabar, certs temes connectats, de lluny o de prop, a la sensibilitat coetània: per ells el mite esdevé mirall i ens convida a contemplar-nos críticament.

L'ampliació de la trama de l'original grec per la qual es decanta Lanoye evidencia la degradació progressiva del vincle entre la parella protagonista. Se subratlla el cicle festeig – matrimoni – divorci, seqüència gens insòlita en l'estantís món de la parella moderna. D'acord: les separacions a l'ús no solen encomanar-se del trastorn patològic que tenalla Medea. Ara bé, que els progenitors instrumentalitzin els fills, que se'n serveixin com a arma o moneda de canvi per fer-se sang en la picabaralla conjugal resulta una realitat tangible. I, a l'igual que en les nostres dues *Medees*, la custòdia i la residència dels plañçons centren en bona mesura la disputa marital. Tot plegat, llunes de fel per les quals ja havien transitat, en cinema, l'oscaritzada *Kramer contra Kramer* o la vidriòlica *La guerra de los Rose*.

Dels estralls de la paranoia amorosa, quan el foc eròtic es perverteix com a Eurípides i Lanoye, els diaris en van plens. Recórrer, imitant l'espavilat Jasó, a un casament avantatjós que recompensi, amb estatus i quotes de poder, la gàbia matrimonial també se'ns apareix com un mètode fressat per uns quants: si més no, ara que celebrem l'any Rodoreda, per l'Eladi de *Mirall trencat*, botiguer de vetes i fils remuntat a senyor de la mà de Sofia Valldaura, o per l'amo Sebastià de *Terra baixa*, que busca pubilla amb bon dot per mantenir la hisenda. Tampoc no sona estranya ara la prioritat de l'heroï: preferir l'èxit i el *glamour* a la lleialtat familiar.

A propòsit del cinema de Pedro Almodóvar, s'ha escrit que desenvolupa històries on els homes, més primaris i pobres d'esperit, fan patir les dones, més vulnerables i purgades pel dolor. Ecos d'això mateix ressonen per la tragèdia de Medea. La seva venjança representa, en certa forma, una revolta contra el patriarcat, encarnat aquí en la supèrbia de Jasó, que s'atribueix el privilegi del repudi injustificat, reduint Medea a la categoria de nosa, d'eina inútil de la qual ja no se'n treu profit. La negativa de l'heroïna a parar l'altra galta, a no tornar-s'hi amenaça l'ordre social establert: a la Grècia de l'època, *només* a l'home se li reservava el *dret*, sense responsabilitat penal, de matar els fills. La reivindicació de gènere, explícita en passatges concrets d'Eurípides fa dos mil·lennis i mig, emparenta amb la tradició feminista, militància ben viva i encara ben necessària hores d'ara.

Alguna ressenya esparsa apuntava, a la xarxa (*Spiegel Online*), que Lanoye bastia, a *Mamma Medea*, "un drama modern amb **referències sobre la migració** (...)" En efecte, Medea s'exilia, roda per un món que no és el seu d'origen, aparellada amb una mitja taronja que sí pertany de ple a la comunitat adoptiva. Una "mestissa" com les que tant fascinaven Àngel Guimerà. L'heroïna pateix el conflicte de l'*alteritat*: ella és l'estrangera, la "bàrbara" que es beneficia de l'acció civilitzadora hel·lènica, educació gratuïta que no s'està mai de retreure-li el marit. No obviem, en aquest sentit, la condició de refugiada política: resideix a Corint per culpa de l'assassinat de Pèlias, l'oncle que havia usurpat el tron de Iolcos al pare de Jasó. Penja damunt d'ella l'ombra de l'expulsió, executada si gosa qualsevol dissidència: Creont la commina a sortir del país per haver "amenaçat i maleït el rei", en la versió de Lanoye. Uns continguts, en definitiva, que relliguen la tragèdia al fenomen de la immigració i a la problemàtica que, en les societats occidentals, genera la *diferència*, allò que la nomenclatura actual també designa amb el terme *diversitat*. Notem, finalment, que *Mamma Medea* tal vegada admetria, vista l'oposició de l'autor al nacionalisme flamenc, una lectura política en clau belga: metaforitza la ruptura sentimental de Jasó i Medea el trencament de la unió estatal, la destrucció de la convivència *domèstica* entre flamencs i valons, amb els fills, o sigui, els ciutadans belgues, com a darrers perjudicats?

En tot cas, Lanoye aconsegueix una proposta dramàtica de lectura oberta, verbalitzada des d'una llengua farcida de col·loquialismes, de fórmules populars, de frases fetes, d'insults i de renecs que procura traduir en l'àmbit estilístic la contundència i l'agressivitat de les accions, els temperaments i els conflictes en joc. Avinguda, a sobre, amb el llenguatge col·loquial, eixut i dur amb què Eurípides empeltava el seu teatre, tret que la crítica li reconeix com una de les seves innovacions rellevants.

Treballs d'amor perduts

Fragment de l'entrevista d'Enric Martín amb Magda Puyo, directora del muntatge

Entrevista completa a www.teatreroimea.cat o www.grupofocus.cat (Sala de premsa)

Què té, doncs, Lanoye, que enamora tant?

- D'entrada, explica el mite sencer, sense reduir-lo a l'exili corinti. Dramatitza l'aventura heroica, l'epopeia que vertebra Les argonàutiques, d' Apol·loni de Rodes. Hi veus Medea a la seva terra, per exemple. Això mai no s'havia fet, en teatre. M'atrau, després, el caràcter complex de l'heroïna tràgica, la seva condició d'estrangera, mare, bruixa i amant ensem. La seva dualitat essencial: fetillera, ésser malèfic, d'una banda; cap de turc, criatura fràgil i desamparada, de l'altra. M'interessa, també, la crítica de la cultura com a valor positiu que s'articula a Mamma Medea: s'hi manifesta la impossibilitat d'unió entre cultures molt diferents, si s'arrenca del domini i no del diàleg. Travessa l'obra tota una dialèctica civilització / barbàrie, personificada en Jasó, grec, i Medea, que avui tindria nacionalitat georgiana, perquè és natural de la Còlquida. Ell es vanta sovint d'haver-la rescatat del salvatgisme i d' haver-li posat a l'abast el cultivat esperit hel·lènic. De fet, l'assassinat a quatre mans dels fills no deixa de significar el triomf de la barbàrie, que arrossega cap a la irracionalitat el món del pensament i l'art. En aquest sentit, un altre valor de Mama Medea consisteix a reunir, en un mateix text, diversos llenguatges: l' èpic, mític, poètic, de color arcaic de les terres bàrbares al costat de la parla directa i planera, més contemporània, de Corint.

La crítica ha dit

“(…) Contundents interpretacions de Roser Camí i Lluís Villanueva, magnífics en el seu combat entre dos éssers amb tots els ponts cremats.”

Juan Carlos Olivares, *Avui*, 03-12-08

(…) Magda Puyo ha puntuat amb molta eficàcia els diferents nivells de la història (…) un muntatge extremament cuidat i del qual cal subratllar la notable interpretació de la Companyia Teatre Romea.

Esplèndida Victòria Pagès, convincent Carles Canut, aparició bulliciosa d'Àngels Bassas, impagable Joan Negrié, afinat i segur Lluís Villanueva.

Roser Camí, superba Medea, figura en què resplendeix el talent i l'energia, l'actriu recorre de forma magistral, commovedora, l'intricat viatge interior del personatge, de la passió a la rancúnia, del dolor a l'ira . Impressionant.”

Joan-Anton Benach, *La Vanguardia* 04-12.08

“(…) molt bon ritme, encarrilats pel treball d'uns intèrprets formidables. Què gran Medea Roser Camí, tan voluble, i que bé fa Lluís Villanueva de canalla entabanador! “

Begoña Barrena, *El País*, 04-12-08

“(…) Lanoye se'n surt molt bé revistant Eurípides.

Destaca un imponent monòleg de Carles Canut, i la versatilitat de Victòria Pagès, bona interpretació de Joan Negrié i d'Àngels Bassas.

Roser Camí fa una interpretació evolutiva, de corredor de fons que mesura perfectament l'energia per arribar al final extenuadament brillant. Lluís Villanueva torna a demostrar el talent que l'ha convertit en un dels millors actors de l'escena del país.”

Teresa Ferré, *El Punt*, 09-12-08

“(…) un repartiment esplèndid dirigit per Magda Puyo, i amb més sorpreses interpretatives com el paper sensacional de Joan Negrié com a dona de la neteja.”

Marta Romagosa, *Time Out*, 12-12-08

“(…) Hi ha diferents motius per no passar per alt aquesta nova Medea, retitulada *Mamma Medea*. Perquè és un muntatge d'una pulcritud extrema, tant estructuralment com estèticament i lingüísticament. Perquè tota la companyia – bona part de l'habitual del Romea –, s'hi mou en registres força diferents dels que s'han vist en els seus últims muntatges. I perquè la volada que emprèn a la segona part posa sobre l'escenari un diàleg apassionant i violent a la vegada, antològic, que interpreten Roser Camí (Medea) i Lluís Villanueva (Jasó).”

Andreu Sotorra, *Clip de Teatre*, 04-12-08

Tom Lanoye

Autor

(Saint Niklass, Flandes, Bèlgica, 1958)

Viu i treballa a Anvers (Bèlgica) i Ciutat del Cap (Sud-àfrica). És un dels autors de més influència i l'escriptor més reconegut de la seva generació. Escriu en tot tipus de gèneres literaris: novel·la, relats curts, poesia articles, assaigs teatre, obres de cabaret,... També és famós per les representacions que ell mateix porta a terme de la seva pròpia obra, de teatre en teatre, són "shows literaris" plens d'intensitat i de força dramàtica, com si fossin monòlegs en lloc de lectures.

Activista cultural, a més a més, intel·lectual compromès amb l'esquerra, en una regió on l'extrema dreta és un veritable perill, manté una actitud ambigua respecte el seu país: "Flandes m'omple d'avorriments i admiració: Escric sobre el que trobo aquí de banal i de sublim."

Ha rebut nombrosos premis literaris a Flandes i Holanda, entre ells el prestigiós premi literari holandès *De Gouden Ganzenveer* 2007, (ploma d'oca daurada) i s'ha convertit en el primer artista flamenc i el més jove en rebre'l. Anteriorment, fou guardonat amb l'*Innovationspreis* al Festival de Teatre de Berlín, per la seva ambiciosa *Ten oorlog! (En guerra!)* (1997) adaptació de les tragèdies històriques de Shakespeare, escrita conjuntament amb Luk Perceval, i que va inaugurar el Festival de Salzburg al 1999 en una marató de 12 hores dirigida pel mateix Perceval. Des de llavors, Lanoye és un dels autors estrangers de teatre modern més representat a Alemanya.

Pel que fa a la seva obra en prosa, poden destacar-se la seva autobiografia melancòlica *Kartonnen dozen (Caixes de cartró)* i les novel·les de la "trilogia monstruosa" sobre la desintegració del regnat de Bèlgica, el cor d'Europa: *Het goddelijke monster (El monstre diví)*, *Zwarte tranen* i *Boze tongen*. La seva darrera novel·la guardonada fou *Het derde huwelijk (El tercer matrimoni)*.

Pel que fa a la seva obra dramàtica, destaquen *Fort Europa* (2005), les obres per "la trilogia del poder" del director Guy Cassiers i la companyia Toneelhuis d'Anvers: *Mefisto for Ever* (2006), una adaptació de la novel·la de Klaus Mann, estrenada a Anvers i representada al Festival d'Avinyó al 2007, amb gira internacional pels països baixos i Alemanya (traduïda), *Wolfskers* (com assessor dramaturg) i *Atropa. De wraak van de vrede (Atropa. La venjança de la pau)* basada en diferents textos, escrita a partir de les obres d'Eurípides sobre la guerra de Troia - 'la mare de totes les guerres' - com a punt de referència, però també utilitza textos d'Èsquil i Curzio Malaparte, i discursos literals de George W. Bush i del seu ideòleg Donald Rumsfeld, en vers iàmbic. *Atropa. La venjança de la*

pau dirigida per Guy Cassiers, es va estrenar a Anvers al maig de 2008 i fou immediatament convidada al Festival d'Avinyó (juliol de 2008).

D'altres textos representats a nivell internacional:

Mamma Medea, una reinterpretació de *Les Argonautes* d'Apol·loni de Rodes i de *Medea* d'Eurípides, fou estrenada el 6 de setembre del 2001 al Teatre Bourla d'Anvers sota la direcció de Gerardjan Rijnders per la Companyia Het Toneelhuis. L'estrena a Holanda va ser el 20 setembre del mateix any al Teatre Municipal d'Amsterdam, i d'altres muntatges posteriors van presentar-se per Alemanya, a Hannover, dirigida per Sebastian Nübling al 2003, muntatge que fou estrenat també al Festival Internacional Cervantino de Guanajuato (Mèxic) 2004; a Nuremberg, 2003, a Munic, 2008.

De Jossen, estrenat a Anvers al 2004 per la Companyia Het Toneelhuis/Olympic Dramatique i al 2005 a Alemanya.

Com dramaturg, ha consolidat una escriptura amb un missatge i un llenguatge teatral madur i universal.

La recerca de la dimensió quotidiana de la tragèdia, sovint irònica fins al sarcasme, és una característica del conjunt de l'obra teatral que fins ara ha estrenat.

www.lanoye.be

Magda Puyo

Directora

Llicenciada en Filosofia i Ciències de l'Educació per la Universitat de Barcelona, va estudiar Direcció Escènica a l'Institut del Teatre de Barcelona.

Del 1998 al 2001 va ser membre del Consell Assessor del Teatre Nacional de Catalunya, i del 2001 al 2004 directora del Festival Sitges Teatre Internacional-Creació Contemporània. Actualment desenvolupa la seva activitat com a directora d'escena i dramaturgia i exerceix de professora i coordinadora acadèmica de l'Institut del Teatre de Barcelona.

De la seva trajectòria com a directora escènica cal destacar els següents espectacles: *Espectres* de Henrik Ibsen (Teatre Romea 2008); *Gorda* de Neil LaBute (La Villarroel 2006) *Animales nocturnos*, de Juan Mayorga (Festival Grec 2005- Sala Beckett); *El professional* de Dusan Kovasevik (TNC); *T'estimaré infinit* de Gemma Rodríguez (TNC); *Excés*, de Neil LaBute (TNC); *Cabaret Faustroll* amb Lisboa Zentral Cafè i Ramon Simó (Mercat de les Flors); *Tractat de blanques* d'Enric Nolla (Sala Beckett); *Fedra + Hipòlit* amb dramaturgia de la mateixa directora i Ramon Simó a partir de textos de Racine i Sarah Kane entre d'altres (Teatre Lliure); *Ricard G. Peces d'amor i de guerra* (Sala Beckett); *Bernardeta Xoc*, amb dramaturgia de la mateixa directora (TNC); *El suïcida* de N. Erdman (Festival Grec 99); *Cares a la finestra*, amb dramaturgia de la mateixa directora (Festival Grec 98); *Happy End?* de Bertolt Brecht (Sitges Teatre Internacional); *Pesombra* amb dramaturgia de Marta Carrasco i la pròpia directora (Teatre Romea; Premi de la Crítica a la Millor Direcció 1996-97); els musicals infantils *La comèdia del gall* i *El flautista de Hamelín* amb la companyia El Magatzem (Teatre Regina); *Caramante* (Teatre Malic) i *Trinoceria* (Festival Grec 94) amb la companyia La Fanfarra i *Medea Mix* (Sala Beckett i Sala Artenbrut) i *La Bernarda calva* (Teatre Malic i Festival Grec 94) amb la companyia Metadones, de la qual és cofundadora.

Companyia Teatre Romea

Sota la direcció artística de **Calixto Bieito**, la Companyia Teatre Romea -amb seu al Teatre Romea de Barcelona, gestionat pel Grup Focus des de 1999- s'ha consolidat pel rigor interpretatiu dels seus treballs i el seu compromís amb la innovació i el risc.

Els seus membres, **Àngels Bassas, Roser Camí, Carles Canut, Victòria Pagès, Mingo Ràfols, Boris Ruiz i Lluís Villanueva**, presenten una trajectòria avalada per molts premis i aclamada pel públic i la crítica internacionals que ha fet possible la sempre arriscada aventura de constituir una companyia estable, un dels pocs casos de tot l'Estat espanyol de la actualitat. La Companyia Teatre Romea ha treballat a les seves produccions amb intèrprets tan reconeguts com Cecilia Rossetto, Josep Maria Pou, Joel Joan o Juan Echanove.

Entre d'altres guardons, el Teatre Romea va rebre en 2007 el premi Max al millor centre de producció teatral.

Entre els muntatges més significatius de la Companyia Teatre Romea destaquen:

La vida es sueño, de Calderón de la Barca (Temporada Romea 1999/2000), amb direcció de Calixto Bieito, una coproducció de Teatre Romea, Compañía Nacional de Teatro Clásico, el Festival Internacional d'Edimburg i el Barbican Centre de Londres, versió en espanyol del muntatge presentat prèviament en anglès al 1999 a Edimburg, Londres i Nova York. El muntatge amb la Companyia Teatre Romea va rebre, entre d'altres, els guardons de la Crítica Teatral de Barcelona al Millor Espectacle i a la Millor Interpretació (Boris Ruiz) i el premi de l'Asociación de Directores de España a la Millor Direcció.

El rei Lear, de W. Shakespeare (Temporada Romea 2003/04), direcció de Calixto Bieito, coproducció del Teatre Romea amb el Festival d'Estiu de Barcelona Grec 2004 - Fòrum Universal de les Cultures - Barcelona 2004, Palacio de Festivales de Cantabria i Teatro Cuyás. Estrenat a Barcelona dins la programació del Fòrum Barcelona - Grec 2004 i amb una llarga gira per tot l'Estat espanyol, incloent el Festival de Otoño de Madrid. Entre d'altres premis, Ercilla 2005 al millor espectacle i Premi Max 2005 a la millor actriu de repartiment per a Àngels Bassas.

Celebració, adaptació de la pel·lícula "dogma" *Festen* (Temporada Romea 2004/05), amb direcció de Josep Galindo, una coproducció del Teatre Romea, 29 Festival de Barcelona Grec i l'Ajuntament de Viladecans, la gira de la qual va incloure l'estrena al Festival Barcelona Grec i al Festival de Otoño de Madrid 2005, i que va ser candidat al Premi Max 2005 al Millor espectacle.

A més a més, la Companyia Teatre Romea ha assolit grans èxits internacionals amb els següents espectacles:

Macbeth, de W. Shakespeare (Temporada Romea 2001/2002), dirigit per Calixto Bieito. Producció amb la Companyia del Teatre Romea del muntatge previ en

alemany en coproducció amb el Festival de Salzburg i la Münchner Kammerspiele. Després d'una llarga gira per Espanya, va ser gran èxit del Festival BITE' 03 al Teatre Barbican de Londres, amb funcions en català i castellà l'abril de 2003. Amb motiu d'aquest espectacle, el 2004 Calixto Bieito i la Companyia Teatre Romea van ser convidats per la Royal Shakespeare Company a participar amb unes classes magistrals als actes de celebració del naixement de William Shakespeare.

"La producció teatral més excitant que he vist a Londres aquest any... aquest descarat *Macbeth* representat per uns actors impressionants romandrà molt de temps en la memòria."

The British Theatre Guide

La ópera de cuatro cuartos, de Brecht / Weill, també amb direcció de Bieito. La gira nacional va incloure estrenes dins la programació del Festival Grec i el Teatre Lliure en Barcelona, Salamanca 2002 Capital Europea de la Cultura i el Festival de Tardor de Madrid; i la internacional, estrena al teatre MC93 Bobigny a París (2003) i a Le-Maillon Théâtre d'Estrasburg i al Festival del Ruhr a Alemanya, el 2004.

"És necessari saludar la coherència del treball de Bieito. Tots els intèrprets estan perfectes."

Le Figaro

Homenatge a Catalunya, basat en la novel·la de George Orwell (Temporada Romea 2003/04), amb direcció de Josep Galindo. Una coproducció internacional de Teatre Romea, Fòrum Barcelona 2004, West Yorkshire Playhouse, Northern Stage i MC'93 Bobigny, amb un equip artístic format per professionals de Barcelona, Leeds i Newcastle i interpretat simultàniament en català, anglès i castellà per un repartiment format per membres de la Companyia Teatre Romea i la Northern Stage. Espectacle estrenat el 2004 a Leeds, a París (Festival Le Standard idéal), a Newcastle i a Barcelona.

"Una destacable col·laboració europea que és un *tour de force* creatiu i logístic. Un repartiment superb."

Yorkshire Post

Mestres antics, adaptació de la novel·la de Thomas Bernhard (Temporada Romea 2003/04 i Temporada 2004/05), dirigida per Xavier Albertí. Gira per Espanya i estrenada en castellà al Centro Dramático Nacional de Madrid el desembre de 2003 (Premi de les Arts Escèniques 2005 de la Generalitat Valenciana al millor espectacle no valencià) i l'abril de 2006 al Festival Internacional de Caracas (Veneçuela).

"Recibida con entusiasmo por la audiencia"

El Espectador (Caracas)

Peer Gynt, de Henrik Ibsen, direcció de Calixto Bieito. Una coproducció internacional del Teatre Romea, Festival Internacional de Bergen, 30 Festival de Barcelona Grec i Ajuntament de Viladecans. Estrena mundial en català al

Festival de Bergen (Noruega) al maig de 2006 i estrenat també al Festival Ibsen 2006 a Oslo (Noruega), a més de gira per Espanya (Festival Internacional de las Artes de Castilla y León a Salamanca; Festival d'Estiu Grec de Barcelona, Festival de Tardor de Madrid i Àtrium Viladecans de Barcelona, entre d'altres).

“Un magnífic exemple d'interpretació innovadora. Una de les grans experiències teatrals de l'any».

Dagbladet (Bergen)

Plataforma, adaptació de la novel·la de M. Houellebecq (Temporada Romea 2006/2007), direcció de Calixto Bieito. Estrena mundial en castellà al Festival Internacional d'Edimburg 2006 i presentat també al IKOS Festival de Brescia (Itàlia) i al Festival de Hèlsinki (Finlàndia) el 2007. Entre d'altres guardons, Premi Max 2008 al millor actor secundari per a Carles Canut, Premi Butaca de Teatre i Cinema de Catalunya al millor actor secundari per a Lluís Villanueva i Premi a la millor direcció per Calixto Bieito de la crítica Teatral de Barcelona.

“Meravellosos actors”

The Guardian

L'últim gran èxit internacional de la Companyia Teatre Romea, dirigida per Calixto Bieito, ha estat una adaptació de *Tirant lo Blanc* (Temporada Romea 2007/08), amb música de Carles Santos, una coproducció de l'Institut Ramon Llull, Teatre Romea, teatre Hebbel am Ufer, (Berlín), teatre Schauspielfrankurt i Ajuntament de Viladecans amb motiu de la Fira del Llibre de Frankfurt 2007, estrenada la tardor de 2007 a Alemanya (a Frankfurt i Berlín), la gira del qual també ha inclòs funcions al XXXVI Festival Internacional Cervantino de Guanajuato, Mèxic, a l'octubre de 2008.

“Una actuació sorprenent que converteix als actors en animals de teatre.”

Neue Zürcher Zeitung (Zuric)

“Teatre Romea y Calixto Bieito encumbran el exceso como una de las bellas artes en su imponente versión de Tirant lo Blanc”

A.M. El Periódico de la capital (Guanajuato)

La darrera producció de la Companyia Teatre Romea és *Mama Medea*, de Tom Lanoye, amb direcció de Magda Puyo, estrenada al Teatre Romea al desembre de 2008.

“montaje extremadamente cuidado y del que hay que subrayar la notable interpretación de la compañía estable del Romea”

La Vanguardia

“unos intérpretes estupendos”

El País

“Roser Camí i Lluís Villanueva estan magnífics”

Avui

Al 2009 estrenaran *Terra baixa*, d'Àngel Guimerà, amb direcció de Hasko Weber, un dels directors escènics alemanys més reconeguts i director del Teatre de Stuttgart

INFORMACIÓ

Consulteu les diferents seccions de les nostres webs, on trobareu informació de la programació teatral 2008-2009, teatre, gires en curs i servei de premsa.

GRUPFOCUS.CAT

TEATREROMEA.COM

CALIXTOBIEITO.COM

PREMSA I COMUNICACIÓ TEATRE ROMEA

Premsa i comunicació Teatre Romea: Sara Peralta Garuz
speralta@focus.cat / T. +34 93 309 75 38

Documentació i informació
Sala de premsa del web de Grup Focus: www.grupfocus.cat

INFORMACIÓ GENERAL

HORARI

De dimarts a divendres a les 21.00 hores

Dissabte a les 18.30 i a les 22.00 hores

Diumenges i festius a les 18.30 hores

Funcions centres ensenyament:

Dimarts 9 de desembre de 2008, 13 de gener i 27 de gener de 2009

PREU

Dimarts, dimecres i dijous: 17 a 21 €

Divendres i dissabte tarda: 19 a 25 €

Dissabte nit , diumenge i festius: 21 a 27 €

FUNCIONS ESPECIALS DE NADAL

24 de desembre: NO HI HA FUNCIO

25 de desembre: A les 19.00 i a les 22.30 hores, de 26 a 30 €

26 de desembre: A les 22.00 hores, de 26 a 30 €

31 de desembre: A les 22.30 hores, de 30 a 38 €

01 de gener: A les 19.00 hores, de 26 a 30 €

05 de gener: NO HI HA FUNCIO

06 de gener: A les 19.00 hores, de 26 a 30 €

ACCÉS AL TEATRE ROMEA

FGC Catalunya, Metro Liceu L3, **Autobus** línies 5, 9, 12, **RENFE Catalunya**

Aparcament Plaça de la Gardunya, C. Hospital, 25-29

ATENCIÓ AL PÚBLIC

Servei de cafeteria amb accés directe des del vestíbul del teatre.

Atenció especial i accés discapacitats. Truqueu al 93 301 55 04

VENDA D'ENTRADES

Taquilles del Teatre Romea, T. 93 301 55 04

De dimarts a diumenge a partir de les 16.30 h i fins a l'hora d'inici de l'espectacle.

Tel-entrada 902 10 12 12 (24 h) i oficines Caixa Catalunya (de 8 a 14.30 h)

www.telentrada.com

PROMENTRADA

Central de reserves del Grup Focus. Promocions especials per a grups

Avantatges teatrals per a empleats, sortides teatrals en grup, funcions especials, tiquet regal, campanyes promocionals

Informació i reserves: T. 93 309 70 04 / info@promentrada.es

ROMEA AMB ELS CENTRES D'EDUCACIÓ

Atenció i reserves 93 309 22 68 (de dll. a div. De 9 a 19h, excepte festius)

c/e.centresensenyament@teatrromea.com

dossiers pedagògics: www.teatrromea.com

ROMEA EN GIRA

Distribució Romea en gira per Catalunya i per l'Estat espanyol

Jordi Rebarter - jrebarter@focus.es

Elisabet Torrejón - etorrejon@focus.es

T. +34 93 309 75 38

Distribució Romea en gira internacional de Teatre Romea

Lidia Giménez - international@focus.es / lgimenez@focus.es

T. +34 93 309 75 38

GRUP FOCUS

ROMEA

Director artístic: Calixto Bieito

3 set. > 5 oct. 08

La tortuga de Darwin

de Juan Mayorga
direcció
Ernesto Caballero
Espectacle en castellà

10 feb. > 15 mar. 09

Pagagnini

d'Yllana i Ara Malikian
creació i direcció
Yllana
direcció artística
David Ottone i Juan Ramos
direcció musical
Ara Malikian

9 oct. > 19 oct. 08

La vida es sueño

de Calderón de la Barca
versió
Pedro Manuel Villora
música
José de Eusebio
direcció
Juan Carlos Pérez de la Fuente
Espectacle en castellà

19 mar. > 12 abr. 09

La infanticida

de Victor Català
direcció
Josep Maria Mestres

24 oct. > 23 nov. 08

Sonata a Kreutzer

de Quim Lecina
la partir de La fuga de Tolstói d'Alberto Cavallari
(Sonata a Kreutzer de Tolstói)
música original de
Beethoven
direcció
Quim Lecina
Espectacle en castellà

18 abr. > 7 jun. 09

Terra baixa

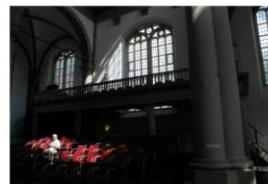
d'Àngel Guimerà
dramatúrgia
Kekke Schmidt
direcció
Hasko Weber

29 nov. 08 > 1 feb. 09

Mama Medea

de Tom Lanoye
traducció
Ferran Bach
direcció
Magda Puyo

A partir 26 jun. 09

La ruta blava

de Josep Maria de Sagarra
versió i direcció
Josep Galindo i Pablo Ley

Temporada 08>09